

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 2012 r.

w sprawie zaskarżenia rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Zachodniopomorskiego

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 106, po, z 2012 r. poz. 567) **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Postanawia zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 24 października 2012 r. stwierdzające nieważność uchwały Nr XXII/635/12 Rady Miasta Szczecin z dnia 17 września 2012 r. w sprawie skargi Pana Wojciecha Kielmasa.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 24 października 2012 r. znak NK-3.4131.361. 2012.WE Wojewoda Zachodniopomorski stwierdził nieważność uchwały Nr XXII/635/12 Rady Miasta Szczecin z dnia 17 września br. w sprawie skargi Pana Wiesława Kielmasa.

Przedmiotową uchwałą Rada Miasta Szczecin odrzuciła skargę, bowiem skargę tę rozpatrzył wcześniej Zachodniopomorski Kurator Oświaty, do którego Pan W. Kielmas skierował skargę na dyrektorkę i nauczycielkę przedszkola prowadzonego przez Gminę Miasto Szczecin.

W rozstrzygnięciu nadzorczym Wojewoda Zachodniopomorski zakwestionował prawo Rady Miasta Szczecin do odrzucenia skargi, skoro to rada gminy jest uprawniona do rozpatrywania skarg na kierowników miejskich jednostek organizacyjnych zgodnie z przepisem art. 229 pkt 3 Kpa. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia zawarte jest m.in. następujące stwierdzenie „Organ może załatwić skargę w dwojaki sposób, tj. może ją uznać za zasadną, bądź dojść do wniosku, iż jest ona nieuzasadniona, co stanowi o odmownym załatwieniu skargi. Odmowne załatwienie skargi oznacza zarówno jej zwrot, gdy została wniesiona do organu niewłaściwego, a organu właściwego nie można ustalić na podstawie treści skargi (odrzucenie skargi, gdy brak jest przesłanek do wszczęcia postępowania w sprawie, np.: treść skargi wykracza poza jej zakres, skarżący nie ma zdolności do jej wniesienia, skarga nie stanowi określonego interesu, **w tej samej sprawie toczy się postępowanie przed innym organem**), jak i oddalenie skargi z powodu jej bezzasadności, a także pozostawienie jej bez rozpoznania (gdy nie czyni zadość wymogom formalnym).

Treścią rozstrzygnięcia nadzorczego organ nadzoru przeczy sam sobie, skoro przyznaje w uzasadnieniu, że przyczyną odrzucenia skargi może być okoliczność, że w sprawie skargi toczy się postępowanie przed innym organem. W tym przypadku postępowanie takie toczyło

się przed innym organem i organ ten skargę rozpatrzył, a zatem Rada Miasta Szczecin była uprawniona do odrzucenia skargi rozpatrzonej przez inny organ.

Ponadto w orzecznictwie sądów administracyjnych akceptowany jest pogląd, że jednym ze sposobów uznania skargi za niezasadnioną jest odrzucenie skargi (np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 9 sierpnia 2012 r. sygn. akt II SA/Sz/696/12).

Z tych względów zasadne jest wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie i poddanie kontrowersyjnego rozstrzygnięcia nadzorczego kontroli sądowej.

Przewodniczący Rady Miasta
Szczecin

Jan Stopyra